

[Skatteministeren]

ministeren kommentere. Mine bemærkninger skal alene knytte sig til lovforslaget om indførelse af afgift på dunkpetroleum.

Som det allerede er fremhævet, så blev afgiftsfritagelsen i sin tid indført som led i et finanslovforlig på grundlag af et lovforslag, der oprindelig var fremsat af Fremskridtspartiet. Der er også grund til at minde om, at alle – herunder også Socialdemokratiet og SF – i sin tid stemte for denne afgiftsfritagelse.

En del af debatten har drejet sig om, hvad der var den oprindelige hensigt med denne afgiftsfritagelse, og derfor er der grund til igen at minde om, at i bemærkningerne til det lovforslag, Fremskridtspartiet i sin tid fremsatte, siges det udtrykkeligt, at denne afgift på dunkpetroleum i horribel grad fordyrer boligopvarmningen især for syge, ældre og andre svagt stillede i ofte dårligt isolerede boliger.

Under Folketingets forhandlinger om forslaget blev det fra Fremskridtspartiets side gjort klart, at hvad enten det er på Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om pensionister – folkepensionister, men også førtidspensionister – og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.

Jeg skal ikke gøre denne diskussion længere, men kun slå fast, at ganske vist står det ikke i lovens tekst og heller ikke i lovens motiver, at ordningen udelukkende kan bruges af de socialt dårligst stillede med dårlige boliger, men det må være helt klart, at man som forudsætning for vedtagelsen forestillede sig, at dunkene i praksis kun ville blive brugt af personer, der boede i sådanne dårlige boliger. Dette understøttes jo også af, at der til grund for den pågældende finanslovaftale lå et skøn over, at en sådan afgiftsfritagelse ville koste 20 mio. kr.

Til grund for dette skøn lå også nogle betragtninger om, hvilke tekniske vanskeligheder der var med at benytte petroleum til andre formål end netop til petroleumsovne. Bl.a. lå til grund definitionen på, hvad petroleum egentlig er. Over for Folketingets Skatteudvalg afgav jeg et svar, hvoraf fremgik, at almindelige oliefyr er godkendt til væsker med flammepunkt på over 55°. Fyringsolie har flammepunkt på 70°, petroleum på 40°. Et almindeligt oliefyr vil således ikke overholde de brandtekniske krav, hvis der anvendes ren petroleum. Det var det, der lå til grund.

Imidlertid skete der det, at der kom et petroleumprodukt på markedet, der faktisk viste sig at have et flammepunkt på mere end de 55°, der er grænsen for, hvad der lovligt kan komme i et oliefyr, og det gav en ny situation.

Med støtte i det, der var motiverne bag svaret til Folketingets Skatteudvalg, forsøgte Skatteministeriet så at gribe administrativt ind ved at fastsætte en definition på, hvad der er petroleum, nemlig at petroleum er en væske, der har et flammepunkt på højst 50°.

Det var denne administrative afgørelse, der senere blev underkendt af Momsnævnet, og herefter var der jo kun ét at gøre, når det ikke administrativt kunne lade sig gøre at stoppe det, nemlig at tage et politisk initiativ. Derfor var der, som alle ved, politiske drøftelser om denne sag i maj måned, som imidlertid endte med, at der ikke før sommerferien blev taget et lovgivningsinitiativ. Det er så dette lovgivningsinitiativ, der nu er taget.

På den baggrund må jeg i øvrigt også tilbagevise hr. Klaus Hækkerups påstand om, at jeg som skatteminister ikke har gjort, hvad jeg skulle for at forhindre den utilsigtede brug af afgiftsfritagelsen. Det er forsøgt at gribe ind administrativt, og da det ikke lykkedes, så er der taget et lovgivningsinitiativ.

Der lå altså disse betragtninger til grund for det oprindelige skøn om, at ordningen ville koste 20 mio. kr., men vi må i dag erkende, at udsigten til økonomisk fordel ved at bruge den afgiftsfrie petroleum helt har sejret over alle besværligheder og alle risici for at få ødelagt sit oliefyr og for brandulykker. Det må vi tage til efterretning. Virkeligheden har simpelt hen overgået fantasien.

I det første halvår af 1990 er der solgt 53 mio. l petroleum imod 11 mio. l i første halvår af 1989. Der er altså tale om en femdobling af salget, og hvis man antager, at stigningen i salget har fortrængt afgiftspligtig fyringsolie, har det alene for første halvår kostet statskassen et provenutab på 75 mio. kr. En foreløbig opgørelse over salget af dunkpetroleum i juli måned tyder på, at salget her kan have liget et sted mellem 25 og 30 mio. l, svarende til et provenutab på op imod 50 mio. kr. alene i den måned, så det må være klart for enhver, at udviklingen i salget af dunkpetroleum fuldstændig har afvejet fra det, der var forudsat, da vi i sin tid indgik finanslovforliget.